

RECHTSPRAAK

Werknemer is arbeidsongeschikt en heeft over meerdere maanden geen loon ontvangen. Loonvordering en wettelijke verhoging worden toegewezen. Transitievergoeding afgewezen nu er sprake is van een slapend dienstverband.

Feiten

Op 8 juli 2019 is werknemer een arbeidsovereenkomst aangegaan met werkgeefster. Werknemer is sinds 20 december 2022 arbeidsongeschikt. De bewindvoerder van werknemer heeft in de maanden mei en december 2023 en in de maand december 2024 geen loon ontvangen van werkgeefster. De bewindvoerder vordert betaling van achterstallig loon. Ook vordert de bewindvoerder betaling van de transitievergoeding.

Oordeel

Namens werkgeefster is niemand op de zitting verschenen. De kantonrechter stelt vast dat bij het betekenen van de dagvaarding de wettelijke vereisten zijn nageleefd en dat de voorgeschreven termijnen en overige formaliteiten in acht zijn genomen. De kantonrechter verleent daarom verstek tegen werkgeefster. Op grond van artikel 139 Rv dient de kantonrechter in geval van verstek de vorderingen van de eisende partij toe te wijzen, tenzij deze de kantonrechter onrechtmatig of ongegrond voorkomen. De kantonrechter overweegt als volgt.

Achterstallig loon

De vordering tot betaling van het achterstallige loon, vermeerderd met 50% wettelijke verhoging, komt de kantonrechter niet onrechtmatig of ongegrond voor. Deze vordering wordt dan ook toegewezen. De gevorderde wettelijke rente over het achterstallige loon wordt, als op de wet gegrond en niet weersproken, toegewezen vanaf de dag van opeisbaarheid van het loon tot de dag van volledige betaling.

Transitievergoeding en overige vorderingen

Tijdens de mondelinge behandeling heeft de gemachtigde van de bewindvoerder verklaard dat de arbeidsovereenkomst niet is beëindigd, maar dat sprake is van een 'slapend dienstverband'. De wet voorziet niet in de mogelijkheid dat de bewindvoerder in dat geval aanspraak kan maken op de transitievergoeding. Daarom wordt deze vordering afgewezen. De vordering van de bewindvoerder om werkgeefster te veroordelen tot het verstrekken van de loonspecificaties over de betalingen aan haar is toewijsbaar. De gevorderde dwangsom is ook toewijsbaar,

waarbij de kantonrechter aanleiding ziet om deze te beperken tot een bedrag van € 100 per dag, met een maximum van € 10.000. De kantonrechter stelt vast dat het Besluit vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten van toepassing is, nu het verzuim op of na 1 juli 2012 is ingetreden. De kantonrechter stelt verder vast dat de bewindvoerder voldoende heeft gesteld en onderbouwd dat buitengerechtelijke incassowerkzaamheden zijn verricht. Aan de hand van het Besluit wijst de kantonrechter een bedrag van € 779,95 toe.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 15-05-2025

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2025:3272

Zaaknummer: 11582770 \ CV EXPL 25-783

Rechters: J.N. Bartels

Advocaten: M.T. Harbers

Wetsartikelen: 139 Rv, 7:625 BW, 6:119 BW en 7:673 BW